

ธรรมะ: บุญญพลัง

พุทธอุทยานเกาะกลางน้ำบุญญพลัง จ.กาญจนบุรี

19 บุทธธรรม

บทที่ 12.18 ฝรั่งถาม ฉันตอบ-พุทธศาสนา จำกัดสิทธิ์มนุษยชน

www.boonyapalung.com

บทที่ 12.18 ฝรั่งถาม ฉันทอบ-พุทธศาสนา จำกัดสิทธิมนุษยชน

ฝรั่ง : ฉันได้เปิดเข้าไปดูในอินเทอร์เน็ต ในหัวข้อเกี่ยวกับ ข้อห้าม ฉันคิดตามประสาของฉันว่า “มันไม่แฟร์” ศาสนาพุทธมีข้อห้ามเยอะแยะ มากมาย โดยเฉพาะสงฆ์ มีตั้งสองร้อยกว่าข้อ บางกลุ่ม เช่น นักบวชทั่วไป ห้าข้อก็มี แปดข้อ สิบข้อก็มี มันอะไรกัน ถ้าจะเข้ามานับถือศาสนาพุทธ ต้องรักษาข้อห้ามขนาดนี้ เชียวรึ!

มันช่างแตกต่างจากคริสต์ศาสนาและศาสนาอิสลาม เขามีข้อกำหนดมากไปด้วยการ “ให้” ไม่ใช่การ “ห้าม” อย่างนี้ไม่เป็นการ “จำกัดสิทธิมนุษยชน” เกินไปหรือ

พระอาจารย์ : ทำไมแกเข้าใจอย่างนั้น จีบ

ฝรั่ง : ก็นี่ไง เห็นไหม เดียวฉันจะเรียกข้อความออกมาให้คุณ อึกเยอะๆ ฉันนั่งศึกษามาหลายคืนแล้ว มันยุ่งยาก เข้าใจยาก ข้อห้ามเยอะมาก เห็นแล้วท้อ ทำไมข้อกำหนดกฎเกณฑ์อะไรมากมายขนาดนี้ ว่าไง อธิบายหน่อย

พระอาจารย์ : เราอย่าไปุ่นวายและโววายแบบนั้น แกยังไม่ได้เข้ามาเรียนรู้มาศึกษาดู จะมาสรุปได้ยังไงว่ามัน เป็นอย่างที่เกิด

ฝรั่ง : แล้วของพระ ทำไมข้อห้ามมากขนาดนั้น จริงๆ แล้ว พอฉันฟังซำลิตอธิบายรายละเอียดต่างๆ มีความรู้สึก ว่า “พุทธศาสนา” เป็นศาสนาที่น่าเชื่อถือ ด้วยเหตุด้วยผล และข้อหักล้างต่างๆ จนเถียงไม่ออก แต่จำเป็นด้วยหรือ ที่จะต้องมีข้อห้ามมากมายขนาดนั้น หากจะเข้ามาเป็น “นักบวช” ในพุทธศาสนา

พระอาจารย์ : มันไม่ใช่อย่างที่แกเข้าใจ จีบ พระสงฆ์ส่วนใหญ่ ไม่ได้รู้เรื่องไปกับข้อห้ามต่างๆ อย่างที่เกิด มันเป็นข้อห้ามทางวินัยเพื่อ “ฝึกจิต” ไม่ให้ไหลไปตามกระแสแห่งความเปลว ความไม่งาม อย่างพวกสงฆ์ในอดีตที่ได้กระทำและสร้างความไม่เลื่อมใสให้แก่คนทั่วไปที่เขาพบเห็น องค์ศาสดาจึงกำหนดข้อห้ามต่างๆ ไว้ เพื่อให้คณะหมู่สงฆ์ ได้มีกฎ มีข้อนำใจ ว่าอย่าไปทำ ซึ่งก็ล้วนแล้วแต่เกิดจากพวก “เส็ง” ทั้งสิ้น ในทุกๆ ข้อที่ “กำหนด”

แต่ก่อนเก่าแรกๆ ไม่มีข้อห้ามซักข้อ เพราะพระสงฆ์ทุกคนยังไม่เป็น “เส็ง” พอคณะสงฆ์มากขึ้น พวกเส็งก็ มากตาม หากไม่สร้างกฎ ขึ้นมาห้าม “สงฆ์ดีๆ” ก็จะอยู่ลำบาก และกฎข้อกำหนดต่างๆ ล้วนเกิดมา จากพวก “เส็ง” ทำขึ้นมาทั้งสิ้น ทุกๆ ข้อ

กฎเกณฑ์เหล่านี้ ทำให้พวก “เส็ง” อึดอัดมาก รักษายาก แต่พวก “พระสงฆ์” เขาเฉยๆ รู้สึกสบายๆ ไม่ใช่เรื่องยุ่งยาก เพราะเขามี “ศีล” อันดีอยู่แล้ว ไม่ใช่เรื่องลำบากอะไรเลยในการรักษา

ฝรั่ง : แล้วพระสงฆ์ จะรักษาได้อย่างไร ในเมื่อมีตั้งสองร้อยกว่าข้อแถมของพระผู้หญิง มีตั้งสามร้อยกว่าข้อ

พระอาจารย์ : ไม่เห็นจะมีปัญหาอะไร จะมีมากกว่านี้อีกเป็นแสนข้อ ก็ไม่ใช่ปัญหา

ฝรั่ง : ฉันทง อีกแล้ว...

พระอาจารย์ : ไม่ต้อง งง ที่ฉันบอกว่า จะมีกี่แสนข้อก็ไม่ใช่ปัญหานั้น ก็เพราะว่า ทุกอย่างมันอยู่ที่ “เจตนา” หากมี เจตนาชั่ว แม้ข้อเดียวมันก็ ชั่ว หากไม่มี เจตนาชั่ว จะมีกี่ล้านข้อ มันก็ ไม่ชั่ว พระสงฆ์ชั้นดี ที่อบรมจิตดีแล้ว เขารักษาแค่ “ข้อเดียว”

ฝรั่ง : แค่อันเดียว...อ้าว...แล้วข้อห้ามมากมายเหล่านี้ละ มีไว้ทำไม

พระอาจารย์ : มีไว้เป็นคอกกั้น “ควาย” ไม่ให้ออกไปนอกคอก

ฝรั่ง : ใครเป็นควาย

พระอาจารย์ : ก็พวก “เส็ง” ทั้งหลายนั่นแหละ “ควาย” ไ้พวกนี้ชอบแหกกฎ แหกเกณฑ์ ตกอยู่ในอำนาจของความ “อยาก” แรงดันแห่งความอยากมันมาก ทำให้จมอยู่ในคอกไม่ไหว จึงพยายามแหกคอกกั้นออกไป คอกจะถี่จะมากแค่ไหน ก็กั้นไม่อยู่ ควายพวกนี้กำลังมันแรง มันมักจะพากันตะแบง แหกออกนอกคอกอยู่เรื่อยๆ

ฝรั่ง : แล้วที่บอกว่า “รักษาแค่อันเดียวละ”

พระอาจารย์ : ข้อเดียวก็คือ “รักษาใจ” ไม่ให้คิดชั่ว ทำชั่ว รักษาใจให้มีความละเอียดต่อความชั่ว ชั่วเล็กชั่วใหญ่ ทำใจให้ละเอียดมันทั้งนั้น

ฝรั่ง : แล้วจะรู้ได้ไงว่า ตรงไหนชั่วเล็ก ตรงไหนชั่วใหญ่ จะได้ละเอียดถูก

พระอาจารย์ : ก็อยู่ตรง “เจตนา” ใจ เราก็ดูแล กาย วาจา ใจ ให้มันพอดีๆ ดำเนินชีวิตไปตามหน้าที่ที่ควรอยู่ ที่ควรเป็น ไม่ได้สร้างความเดือดร้อน ยุ่งยาก ลำบากใจให้แก่ตัวเองและผู้อื่น เรียกว่า อยู่อย่างผู้มีศีล

ไม่ใช่ไปยึด ไปแบกข้อกำหนดที่เป็นกฎขึ้นมา ต้องเป็น เช่นนั้น ต้องเป็นเช่นนี้ ให้ตัวเรายุ่งยากลำบากใจ หากเจตนาดี ไม่คิดชั่ว ซะอย่างเดียว ข้อห้ามทุกข้อก็จะมารวมอยู่ที่ “ใจ” ภายในสมองนี้ทั้งหมด ไม่ต้องห่วงว่ากฎข้อห้ามจะมี “กีส้านข้อ”

ฝรั่ง : อ้อ! ที่จริงมันก็ไม่ได้ยุ่งยากอะไรเลยนี่ ฉันเห็นข้อห้ามมากๆ จึงตกใจกลัว อย่างนี้ถ้าฉันไม่ได้คิดชั่ว คิดแต่เรื่องดีๆ ฉันก็บวชเป็นพระได้ง่ายๆ สិនะ รักษาแค่ข้อเดียวเอง ตกลงฉันหรือใครๆ ก็สามารถบวชได้ไม่ยากใช่ไหม

พระอาจารย์ : ใช่ แต่แกต้องรักษาทั้ง 227 ข้อ ไม่ใช่ข้อเดียว

ฝรั่ง : อ้าว...ทำไมเป็นหยิ่งงั้น

พระอาจารย์ : เพราะใจแกมันเป็น “เส็ง” อยู่ หากบวชเข้ามารักษาแค่ข้อเดียว แกก็จะกลายเป็น “ใจที่เส็งเคร็ง” ทันที่ ไม่แตกต่างจากเส็งระย้าๆ พวกนั้น แกต้องเข้าไปเรียนรู้และจดจำไว้ทั้งสองร้อยกว่าข้อนั้นแหละ ต้องเรียนรู้ข้อกำหนดทั้งหมดก่อน เริ่มรักษาใจก่อน แต่เชื่อว่าจะไปยึดมันไว้ว่า นี่คือข้อห้ามที่ต้องทำให้ได้ ให้ดูตรงใจและเจตนา “เป็นหลัก”

ฝรั่ง : ชักยุ่งยาก ...ศาสนาพุทธนี้ มันยุ่งยากมากข้อมากความ ฉันอยู่อย่าง “ไร้ศาสนา” ดีกว่า

พระอาจารย์ : งั้นแก ก็อย่าเศร้า อย่าร้องไห้ อย่าโกรธ อย่าโลภ อย่าหลงสิ แกหนีอาการอย่างนี้ไม่ได้ ไม่ใช่ไร้ไอ้คนไร้ศาสนา แกเองยังหาทางออก จากอาการอย่างนี้ไม่เจอ ทั้งๆ ที่แกอยากเจอทางออก

ฝรั่ง : มันก็จริง...แล้วฉันจะมีที่พึ่งได้ยังไงน้า! ตั้งสองร้อยกว่าข้อ